

- अत्रावदीक्षित m. N. pr. eines Mannes HALL 77.
 अत्रामा f. *Hirtin* KHANDOM. 135.
 अत्रालाल m. N. pr. eines Fürsten am Ende des vorigen Jahrhunderts
 Verz. d. Oxf. H. 215, a, No. 317.
 अत्रवधू f. *Hirtin* Verz. d. B. H. No. 576.
 अत्रवनिता f. dass. KHANDOM. 137.
 अत्रवर adj. der beste in der Hirtenstation (um Mathurā), Beiw.
 Kṛṣṇa's VRAḢABHAKTIVILĀSA im ÇKDn.
 अत्रवल्लभ m. der Liebling in der Hirtenstation (um Mathurā), Beiw.
 Kṛṣṇa's ÇKDn. nach einem PUNĪA.
 अत्रविलास m. Titel einer Schrift Ind. E. 1, 471.
 अत्रविकार m. Titel eines Gedichts, herausgegeben in HAMB. Anth.
 519. fgg.
 अत्रमुन्दरी f. *Hirtin* Gtr. 1, 46. 3, 1.
 अत्रस्त्री f. desgl. RĪĀ-TAR. 2, 167. BŪG. P. 1, 10, 28.
 अत्रस्पति (अत्र + पति, künstliche und ungrammatische Bildung nach
 der Analogie von वृक्षस्पति u. s. w.) m. Herr der Rinderhürden, Beiw.
 Kṛṣṇa's BŪG. P. 10, 39, 23.
 अत्राङ्गना (अत्र + अङ्ग) f. *Hirtin* KHANDOM. 40. 134.
 अत्रावास (अत्र + आ) m. *Hirtenniederlassung* BŪG. P. 10, 11, 34.
 अत्रिन् (von अत्र) adj. im Stall befindlich RV. 5, 45, 1.
 अत्रेन्द्र (अत्र + इन्द्र) m. Vorstand der Hirtenstation (um Mathurā),
 Beiw. Nanda's: अन्तर्दन patron. Kṛṣṇa's PAÑĀR. 4, 8, 10.
 अत्रेश्वर (अत्र + ईश) m. Vorstand der Hirtenstation (um Mathurā),
 Beiw. Kṛṣṇa's PAÑĀR. 4, 8, 10.
 अत्रौकम् (अत्र + औ) m. *Hirt* BŪG. P. 3, 2, 28. 7, 7, 54. 10, 11, 36. 33, 78.
 अत्र्य (von अत्र) adj. zur Umfriedigung gehörig VS. 16, 44.
 अत्र्या (von अत्र) f. nom. act. Nir. 1, 1. P. 3, 3, 98. Vop. 26, 486. 1) Auf-
 bruch, Marsch AK. 2, 8, 2, 68. TAIK. 3, 3, 320. H. 789. MED. J. 53. — 2)
 das Umherstreichen AK. 2, 7, 35. H. 1501. MED. HALĀJ. 4, 91. — 3) =
 वर्ग (also wohl von वर्त्त) Abtheilung, Gruppe, Klasse TAIK. MED. कोषः
 श्लोकसमूहस्तु स्यादन्त्योऽन्यानपेक्षकः । अत्र्याक्रमेण रचितः ŚĀM. D. 565.
 सजातीयानामेकत्र संनिवेशो अत्र्या Comm. — 4) = रङ्ग (रङ्ग wohl nur ein
 verlesenes वर्ग) DHAR. im ÇKDn.
 अत्र्यावत् (von अत्र्या) adj. einen schönen Gang habend BHATT. 7, 70.
 अत्रिर्मेन् m. nom. abstract. von वृत् partic. von वर्त् (2. वर्त्) gaṇa
 दृढादि zu P. 5, 1, 123.
 अत्र्ण (अत्र्ण), अत्र्णति (शब्दार्थ) Dhātup. 13, 8. अत्र्णतीति अत्र्णः Suçr. 2, 2,
 1. — अत्र्ण s. bes.
 अत्र्ण gaṇa पचादि zu P. 3, 1, 134. m. n. (das n. äusserst selten) AK.
 TAIK. 3, 5, 13. SIDDH. K. 249, a, 5. 1) Wunde, offener Schaden am Leibe
 AK. 2, 6, 2, 5. H. 464. HĀM. 156. HALĀJ. 3, 8. WISE 164. अत्र्णतीति अत्र्णः
 Suçr. 2, 2, 1. वृणोति यस्माद्भूते ऽपि अत्र्णवस्तु न नश्यति । अत्र्ण देवधारणा-
 तस्माद्वा ऽप्युच्यते 1, 83, 9. 88, 18. M. 8, 287. प्रतेदेन अत्र्णा ये मे त्वया कृ-
 ताः MBH. 13, 2815. R. GON. 2, 49, 25. वज्राशानिकृत° 3, 36, 8. RĪĀ-TAR.
 4, 653. मलिका अत्र्णमिच्छति Spr. 4680. VARĀH. BRH. S. 52, 10. अत्र्णाङ्क-
 तशिरम् BRH. 17 (15), 1. RAGH. 12, 55. अत्र्णे तारमिवाद्याः R. 2, 73, 3.
 अत्र्णे तुम्येव (so ed. Bomb.) सूचिना 75 16. अत्र्णावत् 4, 59, 19. शरीरे अत्र्णः

समुत्पन्नः PAÑĀT. 170, 25. 171, 1. विस्तारितवृद्ध° 3 (zu lesen °अत्र्णा घा-
 भिः). अत्र्णे कम्प्युत्पत्तिप्रायश्चित्तम् Verz. d. Oxf. H. 282, b, 31. °विज्ञानप्र-
 तिषेध 308, b, 22. °वर्ण Suçr. 1, 85, 18. मृद् 88, 12. अत्र्णस्य षष्टिरूपक्रमाः
 2, 3, 14. °कोविद् 6, 19. °ज्ञात 15, 3. °क्रिया 17, 3. अत्र्णाः संरोक्षति 1, 83,
 15. ÇĀÑG. SĀM. 1, 7, 55. अत्र्णास्तस्य दिने दिने । न परं न हरेद्वै यवत्त-
 डीवमाप्यौ KATHĪS. 28, 160. °संरोक्षा R. GON. 2, 8, 15. वृद्ध° KATHĪS.
 65, 15. RĪĀ-TAR. 4, 281. संवृद्ध° R. 3, 73, 6. °विरोषा ÇĀK. 89. °प्रम
 Suçr. 1, 77, 2. अत्र्णास्त्राव Ausfluss aus Wunden oder offenen Geschwüren
 83, 10. °वस्तु Sitz —, Ort einer Wunde s. 11. °वेदना 85, 7. RAGH. 12,
 99. °धूपन Suçr. 1, 133, 12; vgl. °धूम 2, 235, 16. °शोषिन् an Wunden —,
 an Geschwüren abziehend 2, 6, 14. °शोथ Verz. d. Oxf. H. 314, a, 2. दुष्ट°
 Suçr. 2, 26, 2. 399, 10. Spr. (II) 1072. 3590. शारीर° Verz. d. Oxf. H. 314,
 a, 5. सम्यो° 6. 7. 308, b, 25. भय° 314, a, 9. 10. नाडी° 12. दत्त° von einem
 Zahne herrührend Spr. (II) 3567 (n.). कुलिश° RAGH. 3, 68. — 2) Scharte,
 Riss, Verletzung, Fehler: an einem Schwerte VARĀH. BRH. S. 50, 1. 3.
 10. an Edelsteinen 82, 11. an einem goldenen पट्ट 49, 7. °द्वाराणि MBH.
 12, 11311. स° HARIV. 12245. — Vgl. घ° (auch BŪG. P. 8, 5, 27. दण्ड
 Verz. d. Oxf. H. 269, b, 8. गाण्डीव MBH. 1, 8181. 4, 1310. घसि 281. लिङ्ग
 12, 11310. अत्र्ण BŪG. P. 8, 3, 7). अकृत°, अकृत°, दिङ्ग°, निर्वण (von Bäu-
 men R. 6, 118, 6). मकृ°, रत्त°, वसत्त°.

अत्र्णाकारिन् adj. Wunden erzeugend, wund machend AK. 3, 4, 25, 191,
 wo wohl °कार्यप्यरूपकारः zu lesen ist.

अत्र्णाकृत् 1) adj. dass. — 2) m. *Semecarpus Anacardium* LIn. RATNAM. 68.

अत्र्णाकृतुघ्नी f. ein best. Strauch, = डुग्घेनी RĪĀN. im ÇKDn.

अत्र्णागिता f. *Schoenanthus indicus* Roxb. DHANV. in NIGH. Pa.

अत्र्णादिष् (nom. °दिष्) m. *Clerodendrum Siphonanthus* R. Br. ÇABDAĪ.
 im ÇKDn.

अत्र्णापट्ट m. Binde um eine Wunde: घामुक्त° RĪĀ-TAR. 4, 454. °पट्टक
 m. dass. KATHĪS. 28, 159. 72, 10 (am Ende eines adj. comp.), °पट्टिका f.
 dass. 65, 18. 85, 14 (am Ende eines adj. comp. f.). 101, 321 (am Ende
 eines adj. comp. m.).

अत्र्णाप् (von अत्र्णा), °यति verwunden Dhātup. 33, 82. अत्र्णम् Spr. 2990.
 अत्र्णितं gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36. verwundet, wund Spr. 4866. R.
 3, 34, 17. 6, 71, 22. Suçr. 1, 69, 2. 2, 17, 2. UTTAR. 73, 12 (94, 12). KATHĪS.
 10, 127. 26, 173. 51, 172. 60, 150. 104, 205. RĪĀ-TAR. 3, 82. रेणुअत्र्णा-
 तलोचन 401.

— निम्, साकूतनिर्घणितरूपादिक (?) KATHĪS. 38, 28.

अत्र्णावत् (wie oben) adj. wund, verletzt MBH. 12, 11313.

अत्र्णाक् 1) adj. Wunden vertreibend. — 2) m. *Ricinus communis* (एर-
 एड). — 3) f. *Cocculus cordifolius* DC. ÇABDAĪ. im ÇKDn.

अत्र्णाकृत् 1) adj. Wunden vertreibend. — 2) m. *Methonica superba*
 Lam. RĪĀN. im ÇKDn.

अत्र्णापाम (अत्र्णा + आ) m. Wundenschmerz (vom humor der Luft
 herrührend) ÇĀÑG. SĀM. 1, 7, 70.

अत्र्णारि (अत्र्णा + अरि Feind) m. 1) eine best. Pflanze, = अगस्त्य. —
 2) *Myrrhe* RĪĀN. im ÇKDn.

अत्र्णिन् (von अत्र्णा) adj. wund, verwundet Suçr. 1, 8, 11. 69, 3. 2, 24, 13.
 399, 8. Spr. (II) 1895.